SLAVČKOV ODMEV

Številka 2, letnik VI, leto 2012 **ISSN 1854-7796**

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

Knjiga je kot golobica,
ki gnezdi nad mojim oknom.
Z njo lahko odletim kamorkoli,
tudi v pravljično deželo.

Vid Uršič, 3. a

Naj vas tokratna številka našega šolskega časopisa Slavčkov odmev odpelje prav tja, kamor si sami želite. Je utrinek dela učencev in učenk, ki ga spodbujajo mentorji. Naj pomaga bogatiti zaklad v vas, zaklad vsega dobrega!

Martina K. Kenda,
šolska knjižničarka

BEREMO, BEREMO ...

BEREMO Z GROZNOVILCO

Jeseni smo ravno med uro športne vzgoje prejeli velik paket. Komaj smo čakali, da ga odpremo in pokukamo vanj. Ko smo odstranili še zadnji košček lepilnega traku s škatle, je ven pokukala Groznovilca. Takoj se nam je prikupila in z veseljem smo jo sprejeli medse. Vsak jo lahko vzame za teden dni na svoj dom, vsa skupna doživetja pa zapiše v priloženi dnevnik. Ko pride Groznovilca enkrat na teden v šolo, z veseljem preberemo njene dogodivščine. V naslednjem tednu bo Groznovilca odpotovala nazaj v Velenje, k učencem, ki so jo izdelali. Pogrešali jo bomo.

učenci 2. a

BRANJE DANES

3. RAZRED

Knjige so lepe misli. Knjige so tople, četudi na zunaj trde. Meni so knjige zelo všeč, brez njih je življenje prazno.

Ema Šuligoj, 3. a

Knjiga je kot golobica, ki gnezdi nad mojim oknom. Z njo lahko odletim kamorkoli, tudi v pravljično deželo.

Vid Uršič, 3. a

Knjiga mi pomeni raj znanja, ki ga okušam, ko se zatopim vanjo.

Vid Uršič, 3. a

Rad berem knjigo 1001 noč. Ne morem je nehati brati.

Tine Žuber, 3. a

Imam zelo rada knjige. Knjige me zelo veselijo, ko jih berem.

Bee Jakič, 3. a

Knjiga je prava pustolovščina zame. Ne morem se ji odreči.

Lan Volarič, 3. a

Knjiga me kdaj veseli, kdaj pa ne. Knjigo imam rada. Knjiga mi je všeč.

Lara Flander, 3. a

Knjiga mi pomeni nekaj več kot beseda. Nekateri si ne moremo predstavljati življenja brez knjige, ker knjiga je preprosto življenje.

Angelika Volarič, 3. a

Rad berem stripe in poučne knjige. Za dan knjige preberem tudi kaj drugega iz berila.

Tilen Gabrščček, 3. a

Branje je zelo lepo. Rada berem knjige.

Lucija Skočir, 3. a

Zvečer rad berem knjigo o fantih.

Mitja Leban, 3. a

Branje je zelo zanimivo.

Tomas Ivančič, 3. a

Knjige zelo rada berem. Rada pa tudi gledam ilustracije. Knjiga mi pomeni, kot je to človeško srce.

Skočir Teja, 3. a

Knjige imam rada, ker so poučne, in ker se v njih lahko zgodijo čudeži.

Meta Štih, 3. a

Knjige so del življenja, brez njih je čisti dolgčas.

Svit Kramar Roš, 3. a

Branje je zelo lepo. Je zanimivo in poučno.

Tomaž Breška, 3. a

5. RAZRED

… včasih naporno in mučno, včasih pa lahko in enostavno. Včasih dolgočasni in glasno. Ko mu je knjiga všeč, jo hitro preberem, ko pa mi ni všeč, jo težko in počasi berem.

Matic Rakušček, 5. a

… veselje in razvedrilo. Vesel sem, da obstajajo knjige, da se lahko sprostim.

Jure Sivec, 5. a

… lahko. Včasih dolgočasno, včasih pa zabavno. Najrajši berem stripe.

Matija Koren, 5. a

… skok v sanje.

Tomaž Berginc, 5. a

… vznemirljivo, včasih pa dolgočasno.

Luka Gaberščček, 5. a

… nekakšen hobi oz. dejavnost, s katero se lahko zabavamo, nekaj novega zvemo, se kaj naučimo, si preberemo nov zgodbo, lahko pa beremo samo zato, ker nam je nekdo to naročil. Z branjem tudi vadimo črke, zloge, besede, da beremo bolj gladko.

Miha Šavli, 5. a

… črke, besede, povedi, stavke, misli. Ob branju mi je včasih dolgčas, včasih ne.

Metka Perinčič, 5. a

… zanimiva, nekoliko nenavadna, včasih resnična ali izmišljena dogodivščina. Najraje berem zgodbe, ki so humorne ali srhljive.

Tina Koren, 5. a

… nekaj posebnega. Priporočila bi ga vsem, kajti je zanimivo, včasih grozljivo, a vedno zabavno in vznemirljivo.

Lucija Kurinčič, 5. a

… nezanimivo. Boljši so filmi.

Urban Kranjc, 5. a

… dejavnost, ki zapolnjuje moj prosti čas. Berem knjige, revije, navodila.

Manca Ivančič, 5. a

… potovanje v drug, še bolj osupljiv svet od realnosti.

Dea Manfreda, 5. a

… zgodba, v katero se zatopim, naj bo domiselna, srhljiva, razigrana, vesela ali žalostna. Črke so za zgodbo kot je roj čebel za čebelnjak.

Tinkara Terpin, 5. a

Vsaka knjiga ima svoj pomen in čar.

Mineja Lazar, 5. a

Branje me razveseljuje. Najraje berem pustolovske knjige. Ko berem, se sprostim.

Anita Torkar, 5. a

Branje mi nič ne pomeni. Edino, če je zame zanimivo.

Patrik Šavli, 5. a

7. RAZRED

Branje je gledanje črk.

Mija Tonkli, 7. b

Slikanice so lahke, knjige so srednje težke, romani pa so zelo težki.

Nika Šturm, 7. b

Knjiga je iz papirja in črk. Vse to se združi v zgodbe.

Branje je zanimivo. Odrasli beremo iz besed, otroci pa iz slik.

Maja Bon, 7. B

Berem in se učim, sem na fb in požiram knjige.

Branje so črke, ki poplesujejo po zvezku, knjigi in na internetu.

Branje je najbolj zanimivo, ko se ga učiš.

Nika Sabotič, 7. B

Beremo besede, beremo slikanice … Kaj bi brez branja?

Knjige so iz besed, besede so iz črk, črke so na listu.

Če ne bi znala brati, v šolo nebi šla – prijatelje bi le sanjala.

Črke v učbeniku, črke na tabli. Še dobro, da znam brati.

Berem črko za črko, besedo za besedo. Zmanjka mi strani.

Lara Matea Ivančič, 7. b

Hana Kanalec, 1. a

RAZISKUJEMO

BRALNE NAVADE DRUGUŠOLCEV

V drugem razredu smo se letos naučili vsi brati, nekateri so že izvrstni bralci, drugi pa postajajo iz meseca v mesec boljši. Opažam, da moji učenci zelo radi sami berejo in radi obiskujejo šolsko knjižnico. Želela sem še kaj več izvedeti o njihovem odnosu do branja, zato sem jim zastavila nekaj vprašanj.

1. Najprej sem jim vprašala, če radi berejo.
Večina učencev zelo rada bere, nekaj jih je takšnih, ki se jim ne ljubi brati, samo eden pa branja ne mara.

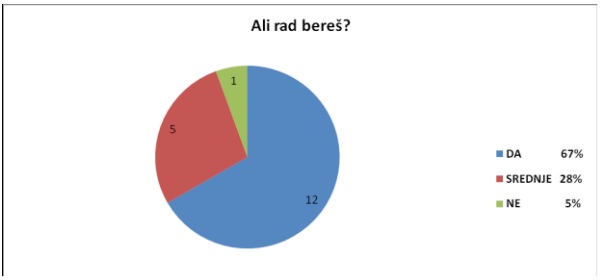

Nato so mi povedali zakaj radi berejo:
- ker so knjige zanimive
- ker rad berem
- ker ima vsaka knjiga svojo, drugačno zgodbo
- ker sov knjigah zanimive slike
- ker so nekatere knjige zelo smešne
- ker v njih spoznavam nove zgodbe
- ker se ob branju dobro počutim
- ker v knjigah najdem kakšne smešne besede
- ker so mi zgodbe všeč in ker se vživim v knjigo

Tisti, ki pa jim je branje malo manj všeč so rekli, da je to zato, ker se jim ne da brati oziroma, da je to zato, ker jih starši silijo.

2. Potem so mi zaupali katere knjižne zvrsti najrajši berejo.

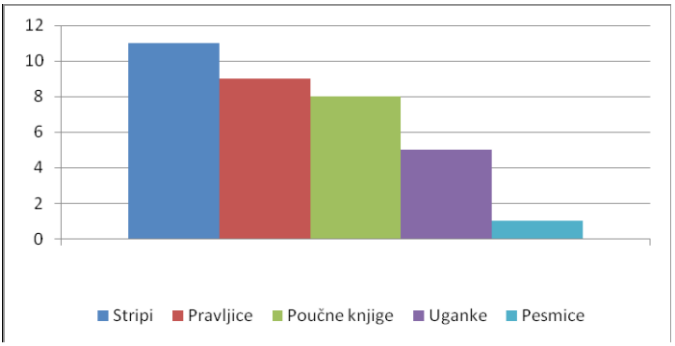

Najboljšo oceno so dobili stripi, sledijo pa jim pravljice in poučne knjige. Najmanj pa jim je všeč branje pesmic.

3. Analizirali smo tudi kaj vpliva na to, da si knjigo izposodijo. Ugotovili smo, da najprej pogledajo ilustracije v knjigi in dolžino besedila. Sledi debelina knjige. Posamezniki pa so pozorni tudi na velikost knjige in prijateljevo mnenje.

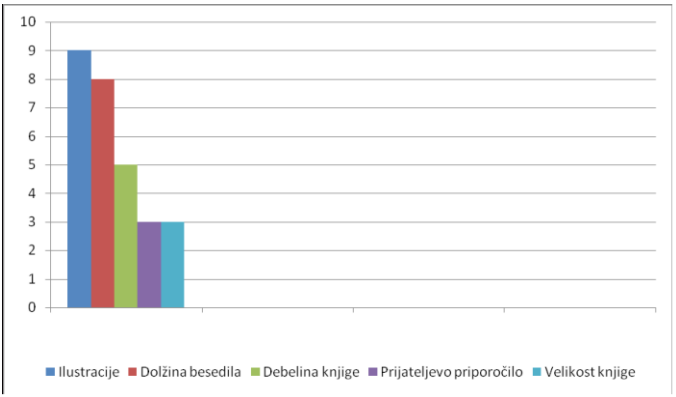

5. Nato smo ugotavljali v katerem delu dneva najrajši berejo. Večina najrajši bere knjige zvečer, nekaj učencev pa bolj uživa v popoldanskem branju. Pohvalili so možnost branja med učno v podaljšanem bivanju.

6. Najrajši berejo knjige sami. Samo trem učencem pa je všeč, če jim knjige preberejo starši ali babica.

7. Na vprašanje ali jim starši berejo knjige pa so odgovorili takole:

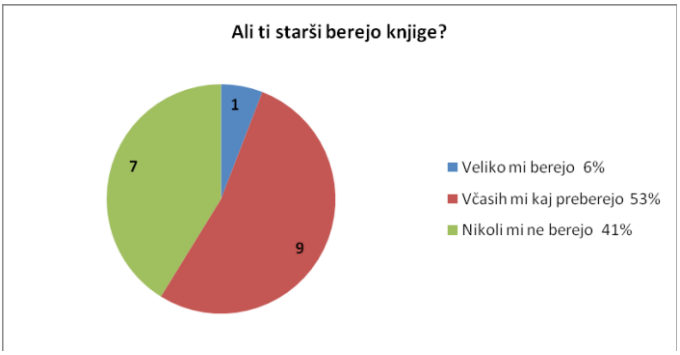

8. Šolsko knjižnico obiskujemo enkrat na teden. Raziskali smo kako pogosto pa zahajajo v splošno knjižnico. Ugotovili smo, da jo še kar pogosto obiskujejo. 5 otrok jo obišče enkrat na teden, 6 enkrat na mesec, 6 skoraj nikoli, eden izmed učencev pa je v njej celo večkrat na teden.

9. Ugotovili smo tudi, da imajo skoraj vsi doma veliko knjig, trije učenci imajo samo nekaj knjig, nihče pa ni brez knjig.

10. Za konec smo naredili še lestvico najbolj priljubljenih knjig:
1. Grozni Gašper - zbirka
2. Anica - zbirka
Ostale knjige na seznamu: Otok zakladov, Aladin, Knjiga o jungli, Levji kralj, Pika Nogavička, Mala morska deklica, Knjiga o gepardu,

Peter Pan, Garfield, Nodi se seli, Čarli in Lola, Lovci, Dinozavri, Enciklopedija.

Ugotovila sem, da večini učencev knjige veliko pomenijo. Upam, da bodo ljubezen do knjige gojili vse svoje življenje in da bodo vedno našli nekaj prostega časa, ki ga bodo porabili za branje knjig.

Damjana Nanut,
razredničarka 2. A

Kristina Skočir, 2. a

MI PA ŽE PIŠEMO MALE PISANE …

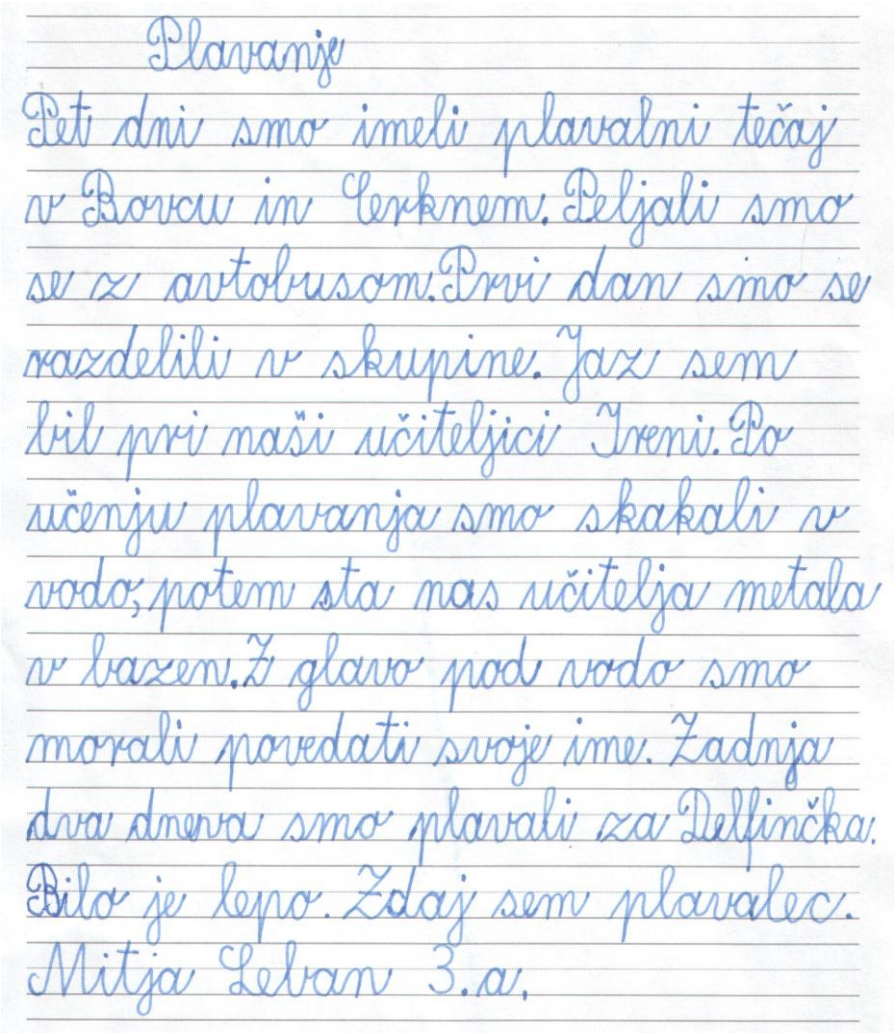

Plavanje

Leti dni smo imeli plavalni tečaj v Borcu in Cerknem. Peljali smo se z avtobusom. Prvi dan smo se razdelili v skupine. Jaz sem bil pri naši učiteljici Treni. Po učenju plavanja smo skakali v vodo; potem sta nas učitelja metala v bazen. Z glavo pod vodo smo morali povedati svoje ime. Zadnja dva dneva smo plavali za Delfinčka. Bilo je lepo. Zdaj sem plavalec.

Mitja Leban 3. a.

Mitja Leban, 3. a

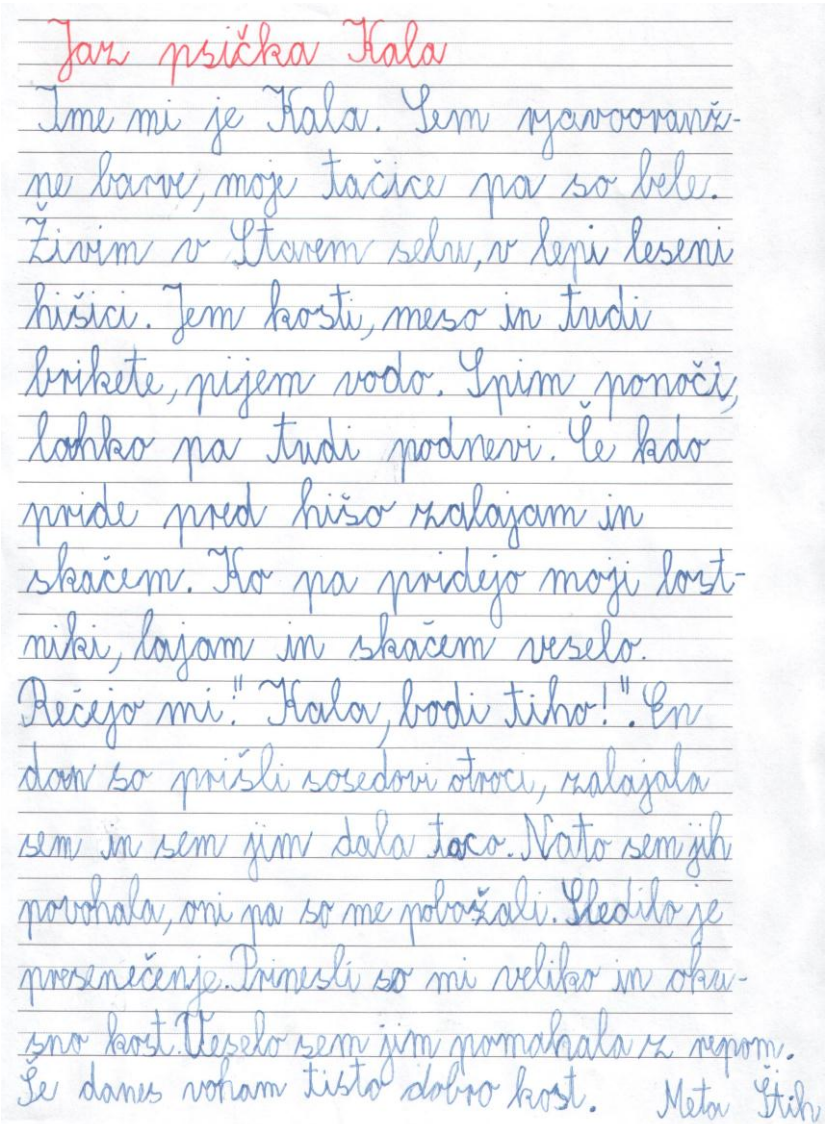
Jaz psička Hala

Ime mi je Hala. Jem rjavooranžne barve, moje tačice pa so bele. Živim v Stavem selu, v lepi leseni hišici. Jem kosti, meso in tudi brikete, pijem vodo. Spim ponoči, lahko pa tudi podnevi. Če kdo pride pred hišo zalajam in skačem. Ko pa pridejo moji lastniki, lajam in skačem veselo. Rečejo mi: "Hala, bodi tiho!". En dan so prišli sosedovi otroci, zalajala sem in sem jim dala taco. Nato sem jih povohala, oni pa so me pobožali. Sledilo je presenečenje. Prinesli so mi veliko in okusno kost. Vesela sem jim pomahala z repom. Še danes voham tisto dobro kost. Meta Štih

Meta Štih, 3. a

Jem muca.
Jem rjava črna in imam črne tačke. Živim v sobi v košari.
Jem krikete in pijem vodo.
Spim zjutraj in zvečer.
Skačem, ko zagledam nočnega metulja.
Mijavkam, če sem lačna.
Plazim se, ko se igram.
Zanimivo je, da sem rada čista.

Bee Jakič, 3.a

Bee Jakič, 3. a

Kje sem doma?

V predstavi nastopa deček po imenu Vid. Ima vanuško. Njegova vanuška je šminkarca. Deček Vid je iskal, kje je voda doma. Vanuška se je brigala samo zase. Vid je šel po potoku navzdol. Med potjo je srečal krapa, raco in rakovico. Na koncu še kapljico. Vid je ugotovil, da je vsak povsod doma.

Svit Kramar Roš, 3. a

Svit Kramar Roš, 3. a

POUSTVARJAMO

H. C. Andersen

SLAVEC

Nekoč je bil cesar, ki je prejel pismo kitajskega cesarja. V pismu je bila knjiga o slavcu. V knjigi je pisalo, da v njegovem okolju prebiva majhen ptiček po imenu slavec. Pel je tako lepo, da so kar vsi utihnili. Cesar je svoje služabnike poslal, da naj ulovijo ptička slavca in ga pripeljejo na dvor. Cesar je pripravil koncert s slavcem. Ljudje so si mislili, da bo ptiček zapel kot pač navaden ptič, ampak, ko je zapel, so se cesarju zameglile oče. Cesar je rekel: "S čim se ti lahko oddolžim?" Ptiček je začivkal: "Nič, tvoje solze so mi dovolj." Cesar si je mislil, če ga obdržim, mi bo lahko pel, kadar si bom zaželel. Naslednji dan je res dobil takega ptička. Kot pravi ptič, a je bil umeten in posut z diamanti. Cesarju je bila bolj všeč pesem umetnega slavca. Ampak nekateri so trdili, da lepše poje pravi slavec. Potem je cesar pripravil duet obeh ptičkov in sta zapela najmanj desetkrat eno in isto pesem. Mali ptiček se je utrudil in je nehal peti po taktu. Cesar je obdržal umetnega ptička. Mali ptiček pa je odletel skozi okno nazaj v zeleni gozd. Umetni ptiček je pel in pel, dokler ni nekaj zapokalo in zaškripalo. Cesar je zastokal: "Le kaj bom zdaj?" Naslednji dan je poklical zdravnika, a tudi tako ni šlo. Potem je poklical urarja in ta ga je popravil, ampak preden ga je popravil, so izvolili novega cesarja. Ampak temu je bilo veliko do pesmi. In tako je zbolel. Slavčkove pesmi ni slišal že par let in ko je kmalu zatem umrl, mu je ptiček rekel: "Če hočeš ti lahko zapojem pesem." Cesar je odgovoril, da naj zapoje in ptiček je zapel in cesar se je zmeraj boljše počutil. Služabniki so hitro pohiteli pogledati bolnega cesarja, ampak ko so vstopili v sobo je cesar rekel: "Dobro jutro." Služabniki so kar obstali, kaj pa je zdaj to, saj to ni mogoče, saj je bil bolan. Slavcu je rekel: "Kadar boš hotel mi boš lahko zapel."

Lara Flander, 3. a

EKO

EKO ŽIVALI

Nekoč je bila ena velika vas. V vasi so imeli smetišče v gozdu.
Nekega dne so se živali zbrale pod velikim drevesom. Veverica je predlagala, da bi počistile vse smeti. Živali so se strinjale. Ko so počistile, so bile zelo zadovoljne.
Kaj pa ljudje v vasi?
Ko so prišli v gozd, so rekli, da ne bodo več smetili.

Izza Kravanja, 2. a

MORSKI PES IN RIBIČ

Nekoč je živel morski pes, ki je hotel imeti čisto vodo.
Nekega dne je padla v vodo plastenka. Rekel je: "Uf, kakšni ljudje!"
Drugi dan pa je padel v vodo avto. Morski pes se je zelo razjezil. Slišal ga je ribič, ki je živel blizu morja.
Ustrašil se je hudega morskega psa in počistil zaliv, kjer se je morski pes zadrževal.

Jan Lavrenčič, 2. a

DEKLICA, KI JE POBIRALA SMETI OB REKI

Ob reki je bilo polno smeti, nihče jih ni pobiral, razen ena punčka. Bila je zelo odgovorna do narave. Vsi ljudje so ji vedno pravili: "Pusti smeti! Uničuj z nami!" A punčka jih ni poslušala. Še naprej je pobirala odpadke ob reki. Ljudje so smetili in smetili, a punčka ni odnehala.
Bila je noč in punčka je šla spat. Prišli so smetarji in gozdarji in spet so vse nasmetili.
Ko se je punčka zjutraj zbudila in je videla umazano naravo, je vse takoj pospravila.
Ko so ljudje to videli, so jo pričeli spoštovati in so pričeli tudi oni pobirati odpadke ob reki.

Polona Faletič, 2. a

KAKO SE JE ČLOVEK SPREMENIL V PUJSA

Nekoč je živel zelo nemaren fantič, ki se je klical Aleš. Star je bil komaj štiri leta. Smeti je metal kar na tla, namesto v koš. Mama mu je zato pravila pujsek.

Nekega dne se je zjutraj pogledal v ogledalo. V ogledalu je videl, da je postal čisto pravi prašič.
Vsi ostali fantje, ki so smetili, si niso več upali smetiti, ker so se bali, da se bodo tudi oni spremenili v pujske.

Manca Stres, 2. a

EKO GUSARJI

Nekega lepega dne je v Ankaranu nastalo morje. Čez nekaj dni so mimo pripluli gusarji. Bili so zelo nemarni. Malo tu, malo tam, pa je bilo vse nasmeteno. Povsod so bili žvečilni gumiji, papirji in neuporabne škatle. Zvečer so hoteli na obali prespati, toda glej čudo prečudno. Niso se mogli uleči, ker niso želeli spati v smeteh. Začeli so se zavedati, da ni dobro smetiti.
"Res je, ni dobro smetiti!" so zakričali vsi v en glas in se lotili čiščenja.

Brina Skočir, 2. a

Tian Uršič, 2. a

ČAROBNI PRSTAN

ČAROBNI PRSTAN

Prebrali smo knjigo Čarobni prstan. Všeč nam je bila misel, da bi nekega dne našli tudi mi čarobni prstan. Odpotovali smo v pravljični svet in nastale so naslednje zgodbe:

Nekega dne, ko sem se sprehajal z mojim psom, sem zagledal prstan. Bil sem vesel. Nataknil sem ga na prst in kar naenkrat sem se znašel na nogometnem igrišču. Sodnik me je vprašal, če lahko igram. Trener mi je dal dres in nove kopačke. Šel sem igrat in posrečilo se mi je, da sem zadel gol. Obiskovalci so kričali od veselja. Dobili smo pokal. Potem smo šli v kino.
Naslednji teden je bila še ena tekma in po zaslugi mojega prstana smo spet zmagali.

Leon Korošec, 2. a

Nekega jutra sem se sprehajala po vrtu. Ko sem ravno hotela vstopiti v hišo, sem zagledala prstan. Nataknila sem ga na prst. Komaj sem ga nataknila, že sem se znašla na gradu. Zagledala sem princa. Bil je lep in prijazen. Povabil me je v sobo in rekel, da je to moja soba. Predstavil me je kraljici, kuharici in čistilki. Oblekel me je v lepo krilo. Kraljica mi je dovolila, da se s princem poročim.
Nato sem odšla domov.

Neža Kurinčič, 2. a

Nekega dne sem šel na travnik. In na travniku sem našel prstan. Spraševal sem se, le kaj bi to bilo. Ker nisem vedel, da je to čarobni prstan, sem ga dal na prst in se spremenil v mumijo. In ker sem postal nesmrten, sem še vedno tam.

Jan Lavrenčič, 2. a

Ko sem se zbudil, sem v postelji zagledal čarobni prstan.
Dal sem ga na roko. Spremenil sem se v pirata. Na ladji sem ukazal, da odplujemo na Otok zakladov. Tam smo se borili z vitezi. Izkopali smo vse zaklade na otoku in vsi smo bili srečni.

Jakob Čelik, 2. a

Nekoč sem našla čarobni prstan. Spremenil me je v hrčka. Na srečo me je videla neka deklica. Vzela me je in odpeljala domov. Doma je imela kužka, muco in hrčico. Zaljubil sem se v hrčico.

Eva Klara Kramar Roš, 2. a

Nekega dne sem se sprehajala po travniku. Kar naenkrat sem na tleh našla prstan. Ko sem ga nataknila na prst, sem se spremenila v najlepšo vilo na svetu.
Pogledovala sem okoli sebe in videla veliko vil. Tudi vile so me opazile in prišle bliže. Najprej so se mi predstavile, potem pa smo pričele skupaj čarati. Pričarale smo sladoledni vrt, čokoladni avtomobil, hišo iz sladkorja…
Znočilo se je. Rekla sem jim, da moram domov. Snela sem prstan in že sem se znašla doma.

Mami in tatu sem povedala o mojih dogodivščinah. Nista mi verjela, da se mi je to v resnici pripetilo.

Brina Skočir, 2. a

Nekega dne sem našla čarobni prstan in spremenil me je v Smrketo. In ko sem zagledala Gargamela, sem se od strahu polulala v hlače. Gargamel me je zaprl v klet. Jaz pa sem zapiskala na piščalko in se znašla v vasi, kjer so živeli smrkci. Smrkci so me pospremili nazaj domov.

Zala Plesničar, 2. a

Nekega dne sem se sprla z bratom. Žan me je zaklenil v klet. V kleti sem našla čarobni prstan. Dala sem ga na prst. Potem se je hiša dvignila in poletela v vesolje. Ko sem dala prstan iz prsta, je bila hiša še vedno v vesolju. Potem sem dala prstan nazaj na prst. Mama, tata in Žan so zamrznili. Bala sem se, da bodo zamrznjeni celo leto. Ampak ni bilo tako. Čez nekaj minut so se spet odtalili.
Ko sem spet obrnila prstan, so prišli dinozavri. Z družino smo se skrivali na podstrešju. Bilo je strašno.
V tistem trenutku sem prstan izgubila in odprl se je portal ter nas potegnil nazaj na Zemljo.
Vsi so bili prestrašeni, razen mene, ki sem uživala v vesolju. Bilo je super.

Iza Kravanja, 2. a

Čudežni prstan me je spremenil v Garfielda. Potem sem odšel k Odiju. Prišli so tudi moji prijatelji. Skupaj smo se igrali. Mimo je prišel Gargamel. Pričel nas je loviti. Hitro sem snel prstan in se srečno vrnil domov. Na srečo sem se spet spremenil v fanta.

Blaž Plesničar, 2. a

Nekega dne sem hodila po travniku. Naenkrat sem stopila na nekaj trdega. Mislila sem, da sem stopila na kamen. Ampak nisem stopila na kamen, stopila sem na čarobni prstan. Pobrala sem ga in ga prosila naj me prestavi v pravljico. Zaželela sem si, da bi bil v tisti pravljici travnik z rožami.
In res se je to zgodilo. Na travniku sem nabirala rože. Hodila sem in hodila in kar naenkrat zagledala majhno deklico, ki je ležala na travniku. Vprašala sem jo, kako se kliče. Rekla mi je, da se kliče Lara. Vprašala sem jo tudi koliko let ima. Povedala mi je, da jih ima pet. Postali sva dobri prijateljici.

Kristina Skočir, 2. a

Nekega dne sem se zbudil in med svojimi dresi našel zlati prstan. Dal sem ga na prst. Odpeljal me je na nogometni stadion, ker sem si želel, da bi igral za slovensko reprezentanco. Spet sem si ga dal na prst in mu rekel, da me mora odpeljati na klop slovenske reprezentance. Potem me je odpeljal k slovenskemu selektorju Keku in me je zamenjal za kapetana namesto Roberta Korena. Nato sem šel igrati in kmalu dal gol in potem smo zmagali. Nato me je zlati prstan peljal nazaj domov. Doma sem povedal kaj sem doživel.
Mama mi ni verjela, zato sem ji pokazal zlati prstan.

Kris Ivančič, 2. a

TUJI JEZIKI

Hi! My name is Kiti. I live in Slovenia, so I´m Slovenian.
Our country is very small, but it´s very beautiful. In Slovenia people speak Slovenian.
Slovenians aren´t the only ones who speak Slovenian in our country. There are a lot of
people from other countries who study in Ljubljana, which is the capital of Slovenia and they learn Slovenian, too. Slovenian people who live in the USA, Australia, Canada, Argentina, Italy … also speak Slovenian. People here in Slovenia speak Italian, English, Croatian …
English language is the official language in European Union.
In Slovenia young people like me use some English words every day.For example:
WTF, LOL, cool, shit, OK, happy, BFF, friends …
Slovenian grammar is very difficult.In Slovenian schools we can learn a lot of languages
Like: English, Italian, Spanish, French, etc.

Kiti Gomilšček, 8. a

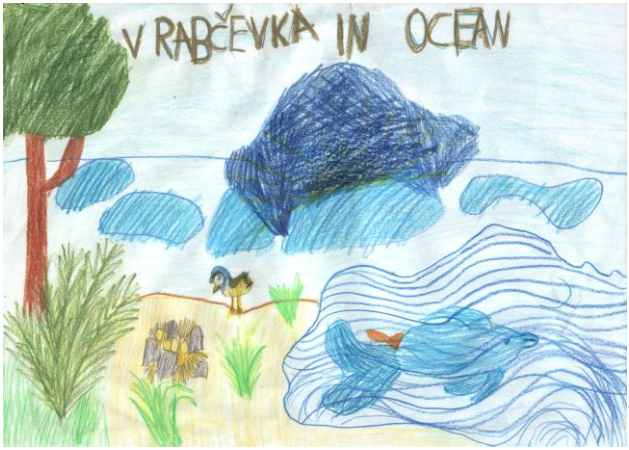

Hana Kanalec, 1. a

RABBIT FAMILY

THIS IS GRANDPA RABBIT.
HIS NAME IS PEPO. HE'S 89 YEARS OLD.

THIS IS GRANDMA RABBIT.
HER NAME IS MAGDA. SHE'S 85 YEARS OLD.

THIS IS MOTHER RABBIT.
HER NAME IS ROZI. SHE'S 35 YEARS OLD.

THIS IS DAD RABBIT. HIS NAME IS MARKO. HE'S 37 YEARS OLD.

THIS IS BABY RABBIT.
HER NAME IS ZOJA. SHE'S 5 MONTHS OLD

THIS IS ME
MY NAME IS ROBI. I'M 10 YEARS OLD.

THIS IS MY SISTER RABBIT.
HER NAME IS TINKARA.
SHE 15 YEARS OLD.

Helena ✓

Helena Matelič, 4. a

SLOVENIJA, MOJ DOM

Učenci sedmih razredov so pri predmetu državljanska vzgoja in etika spoznavali našo državo. Učili smo se o osamosvojitvi Slovenije, o zaslužnih osebnostih v procesu osamosvajanja, spoznavali smo simbole države, vlogo in pomen nekaterih državnih praznikov … Podrobno smo preučili najpomembnejši državni dokument – Ustavo Republike Slovenije. Skoznjo smo se seznanili z ustrojem in delovanjem naše države ter s človekovimi pravicami, ki jih svojim državljanom zagotavlja naša država. Veliko smo se naučili tudi o Evropski uniji ter o vlogi Slovenije v družbi evropskih narodov.

Učenci in učenke so osvojeno znanje in svoja lastna razmišljanja strnili v spisu z naslovom Slovenija, moj dom. Narisati so morali tudi svoj predlog slovenskega grba in utemeljiti, katere simbole so uporabili in kaj jim pomenijo. Odločili smo se, da bomo najizvirnejše odlomke in predloge grbov objavili v šolskem glasilu. Upam, da vam bodo všeč in da bodo tudi vas spodbudili k razmisleku o naši dragi Sloveniji.

Simon Skočir,
mentor

Mislim, da živim v pošteni državi, v državi z ljudmi, ki imajo državljanski pogum. Živim v demokratični državi, kjer vlado izvolimo na volitvah. Spremenil bi to, da bi bolj cenili delo in delavne ljudi.
Z maternim jezikom se ne hecam in ga ne spreminjam. Uporabljam čim manj kletvic. Ko pride tujec, ga vedno najprej pozdravim slovensko.
Živel bi v državi s čim manj revščine in z ljudmi, ki cenijo delo.

Tomaž Kurinčič, 7. a

Ko sem prišel v Slovenijo, sem se zavedal, da bom moral govoriti z drugim jezikom in da bom z njim imel težave. Prvo leto je bilo hudo, še posebej prva dva meseca, ker sem težko razumel, kaj učiteljica govori.
Občutek, da ne veš, kaj o tebi govorijo, ali da ne moreš nikomur ničesar povedati, je zelo slab. Počutiš se izrinjen iz družbe. Kmalu sem začel razumeti posamezne besede in stavke. Vsakič, ko sem prišel domov, sem mislil na svojo domovino in materni jezik.

Denis Korady, 7. a

Nikoli nisem razmišljala o svoji domovini, dokler nisem dobila naloge pri DDE. Zdaj sem šele pomislila, da sem Slovenka in da živim v tej majhni državici. Slovenija je po velikosti res majhna, a po srcu je velika.
Zdi se mi, da kar dobro poznam to državo. Politično te države ne poznam dobro. Saj veste, da mladih politika ne zanima preveč. Pri navodilih smo zapisali vprašanje, kaj bi spremenili v svoji državi. No, jaz bi spremenila samo politično oblast.

Katarina Uršič, 7. a

Kot otrok imam svoje pravice: lahko izražam svoje mnenje in misli, imam pravico do zdravstvene oskrbe in šolanja, potovanja in igranja. Z vsem tem sem zadovoljen, zato ne bi spremenil nič, saj imam vse, kar potrebujem.
Spoštljiv sem tudi do svojega jezika, čeprav je za učenje zelo težak. Sem zelo domoljuben človek. Vendar svoje domovine ne poznam, kot bi si jo želel. Svojo državo imam zelo rad in nikjer drugje si ne bi želel živeti.

Rok Uršič, 7. a

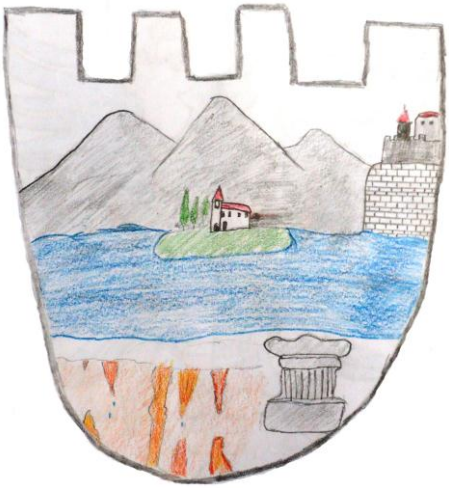

Počasen gospodarski razvoj Jugoslavije je Slovenijo zelo utesnjeval. Slovenci smo zahtevali več osebne svobode in pravico do političnega združevanja. Zahteve po osamosvojitvi so bile iz dneva v dan glasnejše.

Konec leta 1990 smo se državljani Slovenije z veliko večino odločili za samostojno državo. 25. Junija 1991 smo razglasili samostojno državo in se uprli napadu JLA. Slovesna razglasitev samostojnosti je bila na današnjem Trgu republike v Ljubljani. Že naslednji dan je JLA pričela z vojaškimi akcijami proti Sloveniji. Temu sta se uprli Teritorialna obramba in policija. Prišlo je do spopadov, ki so trajali 10 dni.

Slovenija je demokratična republika vseh državljanov in državljank. Vsaka samostojna država ima svoje ozemlje, glavno mesto, himno, zastavo in grb.

Čeprav smo majhen narod sem vesel, da smo postali samostojni. Želim si živeti v državi, kjer ne bi bilo nasilja, vojn in revščine. Ponosen sem na športnike, pevce in druge ljudi.

Patrik Pavšič, 7. a

Slovenija mi je zelo všeč, ker je zelo raznolika. Ima čudovite gore, gričevja, ravnine, kraške jame, reke, jezera, potočke in morje. Lepa je pozimi, ko je odeta v belo odejo, spomladi, ko se vse prebuja, poleti, ko nas ohladijo njene reke in tudi v jeseni, ko se narava obarva v številne barvne odtenke.

Nik Golob, 7. a

Veliko razmišljam o svojem jeziku. Naš jezik se mi zdi zelo lep, zato ga tudi veliko uporabljam in spoštujem.
Priznati moram, da mi nekateri državni prazniki ne pomenijo veliko, ker mislim, da sem premalo domoljubna. Največ mi pomeni Prešernov dan, Slovenski kulturni praznik.
Zadovoljna sem z državo, v kateri živim, saj je mirna in prijazna. Želim, da ljudje ne bi bili tako ozkogledni, da bi drugačnost sprejemali s širokim srcem, da bi bilo manj kriminala, da bi politiki dobro vodili državo in da bi se še naprej počutila varno.

Meta Stergar, 7. a

Živim v samostojni, svobodni državi Sloveniji. Rada imam to državo, ker je v njej vsakega malo – od visokih gora do smaragdnih rek, od kraških jam do prekmurskih ravnic in vinskih goric in nazadnje tudi morja.
V Sloveniji me moti, da imamo majhno obalo, pa tudi mesta bi lahko manj onesnaževala okolje. Tudi divjih odlagališč ne maram, zato mi je še posebej všeč akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu.
Naše države ne poznam še dovolj dobro. Hočem več videti in slišati, a saj imam še dovolj časa. Živela pa bi v takšni državi, kot je Slovenija, samo malo večji, pa z več morja in snega.

Eva Koren, 7. a

V Sloveniji mi je všeč, da imamo dobre šole in da smo tako svobodni. Ni pa mi všeč in to bi rada spremenila, da ne bi več posojali Grčiji in da bi bile večje kazni za krajo in vlamljanje v domove. Slovenci bi morali bolj spoštovati svojo domovino in biti ponosni na ljudi, kot sta Tina Maze in Petra Majdič.

Katja Torkar, 7. a

Pred dvajsetimi leti se je mnogo ljudi borilo za samostojno državo Slovenijo, med drugimi tudi moj oče. Danes živimo v svobodni in

demokratični državi. Slovenija je majhna, a kljub temu lepa država. Morja imamo res malo, imamo pa gore s prelepim razgledom in gozdove s svežim zrakom.
V naši državi bi moralo biti več dela in manj revščine. Vse več je ljudi, ki ostanejo brez službe. Zelo slabe so tudi cestne povezave, predvsem od naših krajev proti notranjosti države. Še naprej bi si želela živeti v svobodni in demokratični državi, kjer bi bilo delo pošteno cenjeno. Veselim se, da bom ob svoji polnoletnosti, ko bom šla na volitve, tudi sama prispevala k temu.

Veronika Berginc, 7. a

Živim v demokratični državi, kjer imamo vsi enake pravice. Všeč mi je, da lahko sami izbiramo voditelje, da lahko izražamo svoje mnenje in da ni terorizma. Edino, kar bi spremenil, je, da bi odpravil razlike med revnimi in bogatimi.
Domoljubje je ljubezen do doma, domovine in naroda. Ponosen sem, da sem Slovenec, saj živim v prelepi državi. Strpen pa sem tudi do drugih narodnosti. Mislim, da sem ravno prav domoljuben.

Žan Kravanja, 7. a

Slovenija mi je všeč, ker je zelena država in ni samo kup betona. Ni pa mi všeč naš odnos do ogroženih živali, ki jih še vedno iztrebljamo.
Slovenijo imam rada, ker vem, da ni nastala sama od sebe, ampak se je bilo zanjo treba boriti. O državnih praznikih do zdaj niti nisem preveč razmišljala. Vendar mislim, da so pomembni, saj se spominjamo pomembnih dogodkov. Svojo državo bi si želela poznati še bolje.

Blažka Zalašček, 7. a

Naša država postaja vse bolj draga, nastajajo vedno večje razlike, veliko ljudi je revnih in se borijo za preživetje. Vedno več ljudi je brez dela, na drugi strani pa je skupina bogatih, ki si lahko privoščijo prav vse. Najbolj pa me žalosti, da si lahko kupujejo določene samoplačniške zdravstvene storitve in si krajšajo čakalne vrste na račun revnih. Če bi lahko kaj spremenila, bi vzela tistim, ki imajo preveč in dala tistim, ki nimajo nič. Želela bi si, da bi imeli vsi dovolj vsega.

Vsak državljan Slovenije bi moral biti ponosen na svoj materni jezik in ga predstavljati svetu. Tako bi se jezik ohranil in ne bi izumrl. Čeprav spada Slovenija med najmanjše države, mi je všeč, saj je moja država in moj dom.

Sara Matelič, 7. a

Po mojem mnenju smo Slovenci precej domoljubni. Nekje bolj, drugje manj. Domoljubje je nujno. Če bi prišla nekam, kjer ljudje niso domoljubni, tega kraja zagotovo ne bi več obiskala. Zato je prav naša ljubezen do doma razlog več, da jo tujci obiskujejo.

V Sloveniji mi je všeč organizacija šol, šolski izleti, naravni parki, urejena mesta in vasi. Spremenila pa bi odnos do živali, kajti vsako leto več jih životari po zavetiščih. Veliko jih morajo po krivici uspavati. Ljudje bi se morali bolj odgovorno odločati glede domačih živali. Jaz bi jih pozvala, naj posvojijo več živali iz zavetišč.

Simona Koren, 7. a

Slovenija ima številne umetnike, pisatelje, glasbenike, športnike, pevce…, na katere sem ponosna. Mnogi so poznani tudi v svetu. V Sloveniji imamo veliko državnih praznikov. Nekateri so zame bolj pomembni, drugi manj.
Slovenija je moja domovina in imam jo zelo rada. Želim si, da bi bili Slovenci med seboj prijatelji, da ne bi bilo nasilja in da bi si Slovenija gospodarsko opomogla.

Meta Medved, 7. a

V Sloveniji mi je všeč, da ni vojn in se ne prepiramo med seboj. Všeč mi je, da smo svobodni. Rada bi, da bi bilo v naši državi več ljudi, na katere bi lahko bila ponosna in takšnih, ki bi odgovorno vodili državo.
Domoljubna sem ravno prav. Spoštujem državne praznike in materni jezik, saj je edinstven in ni prav, da uporabljamo toliko tujk.

Evelin Kranjc, 7. a

Naša država je demokratična. To pomeni, da lahko vsak pove svoje mnenje. Naša država spoštuje človekove pravice, zato enakopravno obravnava tudi ljudi, ki so iz drugih držav. Lahko pa bi bolje skrbeli za okolje in naravo.
Ne bi si želela živeti v nobeni drugi državi. Čeprav me nekatere stvari motijo, imam Slovenijo rada.

Vanessa Rakušček, 7. a

Veliko mi pomeni, da lahko živim v samostojni in svobodni državi in da ne živimo več v Jugoslaviji. Lepo je, da imamo razvito industrijo. Najbolj pa sem ponosna na svojo družino. Cenim ljudi, ki imajo lep odnos do okolja in ga ne onesnažujejo.
Ni pa mi všeč, ker je toliko ljudi brez dela in nekateri ne morejo niti preživeti svoje družine.

Anja Skočir, 7. a

V leksikonu lahko preberemo, da je Slovenija srednjeevropska država z 20251 km² in z dvema milijonoma prebivalcev. Mar je res samo to? Za druge mogoče, vendar ne zame. Zame je Slovenija moj dom – moja domovina, kjer me je rodila slovenska mati. Govorim slovensko, torej sem Slovenec. Pa se tega dovolj zavedam? Največkrat takrat, ko pred vsem svetom zmagujejo naši športniki, kot so Petra Majdič, Tina Maze in Primož Kozmus. Ko se zasliši slovenska himna, me stisne pri srcu in se zavem, da sem Slovenec. Takrat je zvok himne lepši kot ob domovinskih praznikih.
Državni prazniki, ki naj bi nas spominjali na nastanek države ali kakšen drug pomemben dogodek, nam največkrat pomenijo dela oziroma pouka prost dan. Dokler se mogoče nekega dne ne zazremo vase in pomislimo, česa se sploh spominjamo ob teh dneh. Takrat se spomnimo, da je naša država nastala pred dvajsetimi leti, da ima kratko, a burno zgodovino. Da je to naša država! Ozemlje, kjer živimo, je tujce mikalo že tisočletja pred nami. Potekali so boji za to ubogo zemljo in prelilo se je mnogo krvi. Ubogo zemljo? Ne! Kdor se je rodil na tej zemlji, bo to zanj prvi in edini dom. Njemu preljub. Slovenski jezik so želeli že mnogokrat izbrisati iz obličja zemlje. A vendar se je ohranil in naša naloga je, da ga varujemo za naslednje generacije.
Ponosen sem, da sem Slovenec. Za Slovence velja, da smo pridni, delavni in pošteni ljudje. S takšnimi ljudmi tudi živim in verjamem vanje. Vsakodnevna dogajanja na političnem prizorišču mi marsikdaj niso všeč. Vedno znova prihajajo na plan zgodbe o korupciji, spletkah, prevarah in lažeh zaradi osebnih interesov posameznikov.

A Slovenija je demokratična država, kjer predstavnike voli ljudstvo. Imamo svojo ustavo, kjer so zapisani osnovni zakoni in pravice državljanov. In samo svoboden človek, ki lahko dela, prinaša dobrobit državi. Trenutni obeti za boljšo prihodnost niso kaj prida.
Vendar verjamem v stari pregovor, ki pravi: "Na mladih svet stoji". Svet torej čaka na nas mlade, ki bomo morali pokazati, koliko nas je v "hlačah" oziroma v "glavi". Naša naloga je, da se za lepšo prihodnost oborožimo z znanjem.

Tomaž Ivančič, 7. b

Država Slovenija mi je kakor mati. Daje mi varen dom, občutek varnosti, omogoča mi redno šolanje ter druge dejavnosti. Ponosna sem, da živim v Sloveniji, polni lepot, alpskih dolin, kraških jam, gorskih vrhov, jezer in gričevnatih pokrajin. Domači in tuji gosti vse raje obiskujejo naše kraje. Slovenija postaja tudi vedno bolj prepoznavna v svetu. Turizem je panoga, ki ponuja naši državi še veliko možnosti razvoja.
Tudi jaz bi za dobrobit Slovenije nekaj prispevala. To bom dosegla le, če se bom pridno učila in svoje znanje pridno uporabila v svoji bodoči karieri.

Tamara Čebokli, 7. b

Mojo domovino imam zelo rada, v njej se počutim varno. Mladim ljudem omogoča šolanje in udejstvovanje na različnih področjih. Na Slovenijo sem tudi ponosna. Ponosna sem na lepo pokrajino, ki jo občudujejo tudi tujci.
Odkar je Slovenija samostojna, je postalo veliko ljudi bogatih, nekateri tudi na nepošten način z goljufijo in krajo. Jaz bi ta denar pobrala in ga razdelila delavcem, ki so ga s svojim delom zaslužili.

Nina Čebokli, 7. b

Praznike, osebnosti, zakone ter lego in zgodovino poznam dovolj dobro, da tujcu opišem svojo državo. Ponosen sem na športnike, ki predstavljajo našo državo, kot so Tina Maze, Dejan Zavec, Marko Milić, Goran Dragić, Beno Udrih in Robert Kranjec.
Za ugled naše države se moram v tujini primerno obnašati, se učiti in ukvarjati vsaj z enim športom. V prihodnosti upam, da bo več delovnih mest, boljše plače in čim več športnih uspehov.

Matjaž Obleščak, 7. b

Slovenijo vodi predsednik države Danilo Türk. Izvolili so ga Državljani Slovenije, ki so starejši od 18 let. Zastava je bele, modre in rdeče barve. Grb je v obliki ščita. Na sredini je upodobljen najvišji slovenski vrh. Pod njim sta dve valoviti črti, ki predstavljata morje in reke. Nad vrhom so v obliki trikotnika razporejene tri zlate šesterokrake zvezde.
Leta 2004 je Slovenija vstopila v Evropsko unijo, leta 2007 pa smo prevzeli skupno valuto evro. Uradni jezik je slovenščina, na manjšinskih območjih pa tudi madžarščina in italijanščina.

David Lah, 7. b

Imam 12 let in bom iskreno povedala, kaj mi je v Sloveniji všeč in kaj me moti.
Na svojo državo sem ponosna. Imam pa srečo, da ne razumem politike, ker jo moja družina vedno opravlja in govori, da smo v tem slabi. Moti me tudi, da nekateri ljudje nimajo doma. Za te ljudi bi lahko poskrbeli tako, da bi v vsaki občini naredili večstanovanjsko hišo, kjer bi lahko spali. Državljani bi imeli lahko boljši odnos do bolnih in invalidnih ljudi in jim pomagali.
V Sloveniji mi je všeč čista narava. Takšnega okolja ne moreš dobiti v kakšni drugi državi. Srečo imamo, ker živimo v miru in lahko prosti čas varno preživimo v naravi.

Lara Matea Ivančič, 7. b

V Sloveniji mi je všeč morje, čeprav ga ni veliko, raznolikost pokrajine, čiste reke (še posebej v naših krajih), prostrani gozdovi in oblika kokoši.
Ni mi všeč, da nimamo nobenega otoka, da se šola začne že ob osmih, da je veliko ljudi brez dela, da ni več vlaka iz Kobarida do Čedada in da ni kolesarske steze do Nadiže. Najmanj pa mi je všeč Damjan Murko .

Mija Tonkli, 7. b

Slovenija je majhna država v srednji Evropi. Če pogledamo na zemljevid, vidimo, da ima obliko kokoši. V njej je veliko raznolikih pokrajin. Všeč mi je, ker lahko v dveh urah prideš z morja v panonski svet. V vseh pokrajinah so razvite raznolike oblike turizma.

Erik Sovdat, 7. b

Slovenija je moj dom, kjer sem se rodila kot Slovenka. Obkrožajo me domači ter prijatelji in znanci. Ponosna sem, da lahko hodim v slovensko šolo in govorim slovenski jezik. Udeležujem se športnih tekmovanj v tujini in s ponosom zastopam slovensko državo. Rada bi, da bi bila Slovenija država ponosnih in pravičnih ljudi.

Nika Šturm, 7. b

Slovenija je moj dom in zato mi veliko pomeni. Tu lahko v miru živim s svojo družino in prijatelji. Zavedam se, da imamo veliko pravic in ugodnosti, o katerih otroci v drugih državah lahko samo sanjajo.

Nika Sabotič, 7. b

Slovenija je super država, ki leži med Italijo, Avstrijo, Hrvaško in Madžarsko. Nekoč smo plačevali s tolarji, danes pa imamo evre, ker

smo člani Evropske unije. Preden smo postali samostojni, smo spadali pod Jugoslavijo.
Slovenija se mi zdi mirna in precej čista država, bolj kot sosednje.

Maja Bon, 7. b

Slovenijo imam rada. Je majhna, a dobra država. Sicer so politiki zanič, a jo kar dobro vodijo. Slovenija mi pomeni mirno in varno življenje. Smo samostojni, zato nam nihče nič ne more. Slovenščina je lep jezik, samo zelo zapleten.
Prepoznavni smo tudi po obliki te majcene državice. Ima obliko kokoši. Če bomo dobro vodili državo, se učili in pridno delali, se nam obeta lepa prihodnost.
Meni je ta "kura" všeč in rada jo imam.

Tinkara Uršič Fratina, 7. b

Zelo močno se mi dozdeva, da smo vedno manj domoljubni in pozabljamo na šege in navade ter praznike. In seveda premalo poznamo našo državo.
Naša država ima marsikatero slabost, pa tudi mnogo dobrih stvari. Tako kot vsaka država. Želim si živeti v državi, kjer se bomo vsi počutili varno in da bi politiki delovali v dobro vseh državljanov.

Nejka Volarič, 7. b

Vse praznike imam rada, saj mi pomenijo prosti dan. Vendar se zavedam tudi pomembnosti dogodkov in ljudi, ki se jih ob praznikih spominjamo. Spominjajo nas na težke čase, ki nam jih je uspelo s pomočjo izjemnih ljudi izboljšati. Ponosna sem na Primoža Trubarja, Prešerna, Cankarja in Rudolfa Maistra.
Za Slovenijo trenutno ne morem veliko storiti. Lahko pa se pridno učim in spoznavam okolje, v katerem živim. Želim si živeti v čisti in prijazni državi.

Manca Jarc, 7. b

UDELEŽILI SMO SE

TABOR V 3. RAZREDU

Zelo smo bili veseli, ko nam je učiteljica povedala, da gremo na Livške Ravne in bomo tam dva dni. Prišli smo do šole. Pred šolo nas je čakal avtobus in nas odpeljal na Kavko. Pred Domom Kavka nam je učiteljica povedala, kdo bo prespal v kateri sobi. Torbo smo odnesli v sobe in odšli v jedilnico. V jedilnici so nam povedali pravila in potem smo pojedli malico. Odpravili smo se na pohod. Polovica jih je obiskala Kavkino jamo, polovica pa je šla kurit ogenj in se učiti vozle. Ko smo prišli s pohoda smo se odpravili še na dvourni pohod in zabavo s snegom. Vrnili smo se v dom in pripravili postelje. Šli smo na nočni pohod ter si ogledali zvezde, Mars in Jupiter. Nato smo povečerjali. Imeli smo tudi modno revijo, najbolj smešni so bili šojino gnezdo, grozni pa sovje gnezdo in najlepši - mi čukovo gnezdo. Potem smo zaspali. Zjutraj smo videli prelep in velik sončni vzhod. Ko smo vstali in pojedli zajtrk, smo odšli na lokostrelstvo ter spoznavanje narave. Nato smo pojedli kosilo, vzeli prtljago in se odpravili domov. Kavka, drugo leto te pridem spet obiskat! Zelo si mi bila všeč.

Angelika Volarič, 3. a

Elena Volarič, 1. a

PARLAMENT

V ponedeljek, 2. 4. 2012, sem imela to čast, da sem lahko šla na 22. srečanje otroškega parlamenta v Ljubljano.
Dobili smo se ob 9.00 v parlamentu. Iz vsake šole je šel po eden ali dva učenca, tako da nas je bilo vseh skupaj čez sto. Posedli smo se v parlamentarni dvorani, kjer sta nas na začetku imela govor predsednik Republike Slovenije Danilo Turk in predsednik državnega zbora Gregor Virant. Pozdravila sta nas tudi minister Žiga Turk in predsednica zveze prijateljev mladine Slovenije Darja Zgonc. Potem je predsednik otroškega parlamenta povedal dnevni red. Izbrati smo tudi temo naslednjega − 23. srečanja otroškega parlamenta. Izbrali smo temo "odraščanje". Ker je bila letošnja tema "Junaki skozi čas", smo se razdelili v štiri skupine, kjer smo kar dve uri debatirali o tej temi. Nato smo se spet vsi skupaj zbrali in poročali ostalim, kaj smo ugotovili. Po končanem programu smo šli na kosilo, ki so nam ga odstopili poslanci. Bilo je zelo zanimivo in zabavno.

Pia Stergar, 9. b
predsednica šolskega parlamenta

KUHARSKO TEKMOVANJE V STRUNJANU

V torek, 14. 3. 2012, smo se učenci izbirnega predmeta sodobna priprava hrane odpravili na kuharsko tekmovanje. Izpred šole smo odšli ob 7.30 zjutraj. Ker je bilo tekmovanje v Strunjanu, je bila pot kar dolga.

Ko smo prispeli, smo na prizorišče kuhanja prinesli pripomočke. Nato smo se počasi pripravili. Dekleta smo si nadele oblačila iz starih časov, rute in predpasnike. Fanta pa sta si nadela predpasnik in kuharsko kapo. Nato smo začeli kuhati. Kruhke za predjed sta pripravljali Tajda in Sara, obeljeno polento za jed na žlico Ana in jaz, kobariške štruklje za sladico pa Staš in Anej.

Kuhati je bilo zelo zabavno. Mimo naše kuharske mize se je sprehodilo veliko obiskovalcev. Povprašali so nas o naših jedeh, sestavinah in receptih. Med kuhanjem so nastopili učenci podružnične šole Drežnica. Predstavili so Drežn'čarja in njegove kozice. Poželi so velik aplavz. Nato smo počasi zaključevali s kuhanjem.

Vse kar smo skuhali, smo odnesli žiriji. Ta je ocenila naše delo. Označili so nas kot velike favorite. Po končanem kuhanju in degustaciji smo pospravili posodo in pripomočke. Velikih pričakovanj smo se vračali domov. Prispeli smo vsi utrujeni smo.

Čez nekaj dni pa smo izvedeli, da smo bili na tekmovanju najbolje ocenjeni. Uvrstili smo se v finale, ki bo 16. 5. 2012 v Mariboru. Držite pesti! :)

Prispevek napisala
Sara Rakušček, 8. a

Udeleženci tekmovanja:

Sara Leban, 8. b
Ana Marcola, 8. b
Sara Rakušček, 8. a
Tajda Sovdat, 8. b
Staš Ivančič, 8. b
Anej Valentinčič, 8. b
Sara Rakušček, 8. a

V ZADNJEM HIPU

Ob zaključku bralne značke je Anja Štefan 10. maja 2012 učencem od 1. do 9. razreda polepšala dan s pripovedovanjem in petjem.

Anja Štefan

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Prispevke lahko pošljete na: knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si.
Avtor risbe na naslovni strani: Jan Štih, 1. a
Mentorica: Martina Kozorog Kenda
Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka
Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec
Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid
Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid
Gregorčičeva ulica 18 A, 5222 Kobarid
maj, 2012